

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/348/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205961
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613205961.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa Ing. C. M., nar. XX. X. XXXX, bytom v S., E. Q. XXXX/XX proti odporkyni Sociálnej poisťovni, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8 - 10, IČO: 30 807 484, v konaní o určenie pracovného úrazu a zodpovednosti za škodu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č.k. 5C/145/2013-61 zo dňa 20. 2. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že pracovný úraz, ktorý utrpel na pracovisku odporkyne dňa 30. 12. 2011 je pracovným úrazom a odporkyňa zodpovedá za škodu spôsobenú týmto úrazom v celom rozsahu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c/ O.s.p., keď konštatoval, že navrhovateľ nemôže mať naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko sa nedomáha náhrady škody. Z jeho výpovede vyplynulo, že podaním návrhu sleduje uplatnenie nárokov na odškodnenie, resp. ďalších súvisiacich nárokov v budúcnosti, pričom návrh na plnenie (poskytnutie peňažného plnenia) má prednosť pred určovacím návrhom. V takomto prípade si súd v konaní o splnenie povinnosti predbežne vyrieši otázku, či úraz, titulom ktorého sa poškodený domáha peňažného plnenia, je pracovným úrazom.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporkyni ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania, lebo si žiadne trovy neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľ. Žiadal rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že svojím návrhom sa domáhal priznania zodpovednosti za škodu spôsobenú pracovným úrazom v plnom rozsahu za predpokladu, že úraz, ktorý utrpel na pracovisku odporkyne, bude uznaný ako pracovný úraz.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrvála na svojich doterajších prednesoch s tým, že podľa jej názoru sa v danom prípade nejedná o pracovný úraz, a preto je i rozhodnutie prvostupňového súdu vecne správne.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplynulo z obsahu spisu, navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na súde dňa 6. 6. 2013 domáhal výlučne určenia, že úraz, ktorý utrpel na pracovisku odporkyne dňa 30. 12. 2011, je pracovným úrazom a taktiež určenia rozsahu zodpovednosti odporkyne s tým, že žiadal určiť, že táto zodpovedá za škodu v plnom rozsahu. Na otázku súdu priamo na pojednávaní dňa 20. 2. 2014 uviedol, že svojím návrhom sleduje to, aby si mohol uplatniť minimálne nárok na odškodné.

Vychádzajúc z týchto skutočností potom prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal, či navrhovateľ má v takomto prípade naliehavý právny záujem na určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p..

V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh v celom rozsahu zamietol.

Tak ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, v situácii, kedy si navrhovateľ neuplatňuje náhradu škody v konkrétnej výške, nemôže mať ani naliehavý právny záujem na určení, či úraz je, resp. nie je pracovným úrazom. Odporkyňa neuznáva nároky navrhovateľa, a preto ani prípadným vyhovením návrhu by sa spor medzi účastníkmi nevyriešil. Navrhovateľ mal možnosť domáhať sa priamo náhrady škody z titulu pracovného úrazu a v tom konaní by potom súd (tak ako to napokon opätovne správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia) riešil otázku pracovného úrazu i rozsahu zodpovednosti odporkyne ako otázku predbežnú.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporkyni náhradu trov odvolacieho konania, i keď mala v odvolacom konaní úspech, lebo si žiadne trovy neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.